

Les xifres donen la raó a la protesta del 29-S

L'augment de l'atur demostra que la reforma laboral és inútil per crear ocupació estable i de qualitat

El mes de setembre ens ha deixat la xifra de 557.268 persones registrades com a aturades a les oficines del Servei d'Ocupació de Catalunya, cosa que significa un increment interanual del 4,9% (25.916 aturats i aturades registrades més que fa un any). L'atur català se situa per sota de la mitjana de l'Estat espanyol en 3,4 punts percentuals. Respecte al mes anterior, s'ha donat un augment de l'atur del 0,2%, 1.374 persones aturades més.

El sector que més incrementa l'atur aquest mes segueix sent el sector serveis, amb un increment interanual del 5,9% (18.179 persones aturades més). Tot seguit trobem el sector de la construcció, que també presenta resultats negatius amb un increment del 3,8% respecte a l'any anterior (3.545 persones aturades més). Per contra el sector de la indústria experimenta una reducció del 4,7% d'atur (4.785 persones aturades menys). Lleida continua sent la província que més incrementa interanualment el nombre de persones en situació d'atur, concretament en un 8,1%, seguida de Tarragona amb un 6,9%. Girona les segueix de prop (6,7%) i Barcelona és la província que es distancia més, amb un increment interanual del 4,2%.

Per sexe, són les dones les que més augmenten l'atur en percentatge (6,1%) respecte a l'any 2009. Els homes representen el 52,3% del total de persones aturades i les dones el 47,7%. Les

persones immigrades representen el 22,1% dels nous aturats i aturades registrats a Catalunya entre els mesos de setembre de 2009 i de 2010. L'atur registrat de les persones immigrades ha experimentat un increment interanual del 13,8%, unes 14.927 persones més.

Cau la contractació indefinida

La contractació total a Catalunya augmenta un 4,1% respecte a l'any 2009 (8.274 contractes més que l'any anterior). La contractació temporal augmenta un 6,0%, dada que significa 10.343 contractes temporals més, mentre que la indefinida en canvi, registra una caiguda del 7,0% i 2.069 contractes menys. Amb aquestes dades, es torna a fer palès, un mes més, la tendència que la insuficient nova creació d'ocupació és només de caràcter temporal.

El mes d'agost es va tancar amb 452.415 persones aturades a Catalunya que rebien una prestació per atur. D'aquestes, el 59,7% percebia una prestació contributiva, el 38,4% rebia el

subsidí i un 1,8% la renda activa d'inserció. Si ens fixem en els increments interanuals, cal destacar la reducció de les persones beneficiàries de prestació contributiva (-12,4%), l'augment del subsidi (59,2%) i de la renda activa d'inserció (57,4%).

Davant d'aquest escenari, CCOO de Catalunya recorda al Govern que calen polítiques que no retallin drets laborals, drets socials i protecció social. CCOO exigeix al Govern la retirada d'una reforma laboral que no crea ocupació, com s'evidencia pel creixement del nombre de persones aturades, i que perpetua el model productiu que ens ha dut a la crisi, continuant la caiguda de la contractació indefinida. El sindicat denuncia que la retallada de pressupost per als serveis públics d'ocupació prevista per al 2011 és una mesura regressiva, que afectarà la protecció social, les polítiques actives d'ocupació i els programes de formació, qüestions clau per a la millora de l'ocupabilitat de les persones aturades.

editorial

Què hi ha darrere de les pensions?

Aquests dies hem pogut llegir i sentir els mals auguris sobre el futur de la Seguretat Social per part d'un grup de 100 experts economistes i les seves propostes per allargar l'edat de jubilació, ampliar el període de càlcul i els anys mínims de cotització...

Però, qui hi ha darrere d'aquests experts, d'aquests estudis que ens anuncien la fallida del sistema? En aquest cas, hi ha una Fundació (Fedea) que compta entre els 16 membres del seu patronat amb 10 directius i exdirectius de bancs i caixes. Com ja vàrem viure durant els anys previs al Pacte de Toledo, les entitats financeres i asseguradores també van finançar estudis d'"experts" que vaticinaven que l'any 2001 el sistema de pensions faria fallida. I no només no ha estat així, sinó que a finals de 2009 la Seguretat Social comptava amb un fons de reserva de 62.500 milions d'euros i un superàvit de 8.000 milions tot i la crisi econòmica.

El nostre sistema de pensions, que fins ara ha escapat del negoci del sistema financer, és un pastís molt desitjat quan baixen els ingressos de la banca per l'esclat de la bombolla hipotecària. Darrere de les pensions no hi ha propostes tècniques ni neutres, hi ha interessos econòmics.

*Els recursos de la Seguretat Social provenen de les cotitzacions de treballadors i treballadores i empresaris i, per això, CCOO defensarem el nostre sistema de pensions i el seu caràcter públic, just i solidari, i no permetrem que alguns vulguin acabar amb dels pilars de l'Estat del benestar. **Amb els nostres diners no s'hi juga.***

El Govern introdueix en la Llei de pressupostos una mesura que reduirà les pensions de milers d'autònoms

El Govern Zapatero ha inclòs en la proposta de Llei de pressupostos per al 2011 una mesura per la qual els autònoms podran escollir la seva base de cotització sense limitacions només fins als 45 anys, en lloc dels 49 anys fixats fins ara. Si s'aprova aquesta mesura, a partir de l'1 d'abril només podran cotitzar per damunt dels 1.680 euros mensuals els autònoms que prèviament tinguin cotitzacions superiors anteriors.

Evidentment això té molt a veure amb la voluntat del Govern d'augmentar dels actuals 15 a 20 anys el període de càlcul per als futurs pensionistes. Aquesta proposta s'ha fet sense diàlegs ni negociació i al marge del Pacte de Toledo.

La direcció de RTVE es carrega la figura del corrector de català a Sant Cugat

L'equip directiu de TVE Catalunya, seguint les ordres de la direcció de Madrid, ha enviat l'únic professional que feia la tasca de corrector de català al centre de Sant Cugat, al Departament d'Arxiu i Documentació. Amb aquesta decisió desapareix aquesta figura, que donava suport lingüístic als serveis informatius i als programes que es produeixen a Catalunya. El comitè d'empresa de TVE - Sant Cugat ha denunciat aquesta situació, destacant la seva preocupació per la poca sensibilitat de la direcció de RTVE envers la nostra pluralitat cultural i lingüística.

CCOO defensa la salut del sistema públic de pensions i el paper del Pacte de Toledo

Malgrat els estudis catastrofistes –i més o menys interessats– que estan apareixent i que vaticinen la insostenibilitat del sistema públic de pensions, s'ha de reconèixer que el sistema, tot i necessitar certs ajustos, gaudeix, a dia d'avui, de bona salut. De fet, és l'únic organisme públic que no presenta números vermells; tot al contrari: té superàvit i un fons de reserva de 62.000 milions d'euros. El propòsit que hi ha darrera els intents de debilitar al màxim el sistema públic de pensions –fins que esdevingui imprescindible la contractació de plans privats– és que, a causa del volum de diners que

mou i el fet que gaudeix de superàvit, ha esdevingut un objectiu de negoci molt llamener per al sistema financer.

Pacte de Toledo

També es pretén deslegitimar el paper del Pacte de Toledo, amb representació de tots els grups parlamentaris escollits democràticament i de tots els agents socials, considerat un referent a escala europea de com s'han de vehicular les reformes de pensions.

Per a CCOO les reformes necessàries del nostre sistema de pensions es poden abordar de forma racional i sense pressions. La demografia i la creixent

despesa en pensions es poden compensar amb la millora dels ingressos per cotitzacions socials i la racionalitat de la despesa.

Un informe del sindicat demostra com la crisi afecta més els immigrants

El 33,8% dels aturats a Catalunya són homes immigrants, tot i que només representen el 19% de la població activa. Així es desprèn de l'informe sobre la situació laboral de la població estrangera elaborat pel Centre d'Estudis i Recerca Sindical (CERES) de CCOO de Catalunya. Però no només l'atur afecta més els estrangers, també la temporalitat. Mentre el 14% dels espanyols tenen un contracte temporal, el percentatge d'immigrants

que pateixen la temporalitat arriba fins al 31%. Això dins d'un context general de reducció de la temporalitat –a causa de la pèrdua d'ocupació derivada de la crisi– que ha portat al descens de

7 punts en la taxa de temporalitat dels immigrants pel 7,6% dels autòctons. D'aquesta manera queda patent com la crisi ha afectat més els estrangers, com també ho demostra el fet que el 64% dels llocs de treball destruïts a casa nostra l'últim trimestre del 2009 fossin ocupats per immigrants.

D'altra banda, l'estudi també reflecteix el descens de la taxa d'irregularitat i la d'ocupació submergida dels ciutadans estrangers.

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat

Els sindicats del món reivindiquen el treball digne com a mesura per a sortir de la crisi

El passat 7 d'octubre es va commemorar la 3a Jornada Mundial pel Treball Digne, que enguany girava entorn de tres missatges centrals. Per una banda, la idea que són el creixement i uns llocs de treball dignes, i no les mesures d'austeritat, els que ajudaran a superar la crisi. En segon lloc, la necessitat de gaudir d'uns serveis públics de qualitat, i, finalment, l'exigència que el sector financer pagui el mal que ha causat i

es posi al servei de l'economia

real. A casa nostra, CCOO de Catalunya i UGT van organitzar una concentració a la plaça d'Antonio López de Barcelona. Un cop allà, i a mode de protesta, van tapar l'estàtua de López, primer marquès de Comillas, que es va enriquir amb el tràfic d'esclaus. Els secretaris generals d'ambdós sindicats van adreçar una carta a l'alcalde de Barcelona demanant el canvi de nom de la plaça i la retirada del monument.

Nova sessió d'*Els dilluns del Cipri* dedicada a la Xina

La Fundació Cipriano García organitza una nova sessió en el marc d'*Els dilluns del Cipri*. En aquesta ocasió per conèixer la situació de l'economia i de les empreses xineses i poder analitzar així "Les cartes de la Xina en un món global". Per a això ha convidat a participar dues persones conegudes de la realitat econòmica i

social de la Xina que, des del seu coneixement i la seva perspectiva, aportaran les seves reflexions sobre el paper d'aquesta potència en l'economia mundial.

L'acte comptarà amb la intervenció d'Alfred Pastor, professor d'IESE Business School, amb la conferència "Final d'una etapa, què ve després?", i d'Isidor Boix,

secretari d'Acció Sindical Internacional de la Federació de Indústries Textil-Piel, Químicas y Afines de CCOO, amb la conferència "Quin futur té el sindicalisme a la Xina?".

L'acte tindrà lloc el dijous, 28 d'octubre, a les 18 hores, a la sala d'actes de CCOO de Catalunya, Via Laietana, 16, de Barcelona.

CCOO rebutja la proposta de 4t Cinturó perquè proposa un model de mobilitat poc sostenible

Diversos representants de CCOO van participar en la manifestació convocada contra el

projecte de 4t Cinturó, impulsat des del Ministeri de Foment amb la complicitat del Govern de la Generalitat. CCOO defensa la connexió entre el Vallès Oriental i l'Occidental i d'aquests amb el Baix Llobregat, però rebutja el model de mobilitat subjacent en aquesta proposta. La millora de la connexió entre comarques i la necessitat

de rondes urbanes en algunes grans ciutats no justifiquen un projecte d'autovia de gran capacitat i fort impacte ambiental. El model necessari per accedir als llocs de treball ha d'estar basat en l'ús del transport col·lectiu, tant per carretera com per ferrocarril, i no en la utilització del cotxe, ocupat generalment per una sola persona.

Mor l'històric sindicalista Francisco Aguilar

El dimecres va morir en accident de trànsit l'històric sindicalista Francisco Aguilar, a l'edat de 66 anys. Treballador del metall, sindicalista i polític, juntament amb altres companys va fundar CCOO de Sabadell, on va ser secretari general de la unió local i membre de la pri-

mera coordinadora de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya. Va treballar a la fàbrica metal·lúrgica Unidad Hermética, on va formar part del comitè d'empresa. Va ser detingut diverses vegades per la seva activitat sindical i política. Va formar part del PSUC de Sabadell i poste-

riorment del PCC. Fou responsable d'Ocupació i Formació i Política Institucional durant el mandat 1996-2000 a CCOO del Vallès Occidental. El seu compromís polític el va dur a ser regidor de l'Ajuntament de Sabadell en la primera i la tercera legislatures.

Jornada sobre la gestió de l'FP

CCOO va organitzar una jornada sobre la gestió de la formació professional a Catalunya, tema que el sindicat considera cabdal per sortir de la crisi. Des de CCOO s'aposta per un model flexible i dinàmic que permeti la integració real de l'FP inicial del sistema educatiu en el sistema integrat de formació professional, com una manera més d'accedir a la qualificació professional, juntament amb la formació professional per a l'ocupació i l'acreditació de les competències professionals a partir de l'experiència laboral. CCOO reclama un marc específic de regulació per als centres que imparteixen ensenyaments professionals que respongui a les necessitats d'organització, flexibilitat i gestió singular d'aquesta etapa educativa. Cal abordar un nou marc orgànic que resolgui les seves necessitats de gestió i coordinació interna i la seva relació amb l'entorn.

Els professionals de l'escola concertada protesten contra la retallada salarial

Els sindicats representatius de l'ensenyament privat concertat de Catalunya (CCOO, USOC i UGT) han convocat mobilitzacions per tal de mostrar el malestar i la indignació del professorat d'aquest sector en relació amb la retallada salarial efectuada de manera unilateral per part del Govern de la Generalitat. Amb això volen fer arribar a l'opinió pública el malestar d'un col·lectiu que no treballa a compte de l'Administració, ni tampoc ho fa en les mateixes condicions que el funcionariat, però, en canvi, se li ha aplicat la mateixa retallada salarial que al personal de l'Administració pública, sense tenir en compte la normativa laboral aplicable. Els sindicats han anunciat que seguiran amb les accions mentre duri el conflicte, que podrien desembocar en una vaga el dia 30 de març del 2011. De moment, aquesta acció reivindicativa es repetirà de forma mensual.

MANFRED KLOEPPER

“És important que ens mobilitzem junts perquè, si no, s'utilitzaran uns moviments nacionals de treballadors contra uns altres”

Manfred Kloepper és un veterà sindicalista alemany. Des dels anys 60 la seva militància l'ha portat per un llarg recorregut en la Confederació Alemanya de Sindicats, de la qual és ara president de la regió d'Oldenburg. Des de fa tres anys presideix els Consells Sindicals Interregionals Europeus i és membre de l'Executiva de la CES.

A l'Estat espanyol, després de la vaga general, el president Zapatero ha fet referència al creixement alemany com un creixement modèlic. Quins penses que són els fonaments d'aquest creixement?

L'economia alemanya es beneficia d'un sector d'exportació molt fort. Dues terceres parts d'aquesta exportació van al mercat interior europeu, i

dit un sector d'ocupació precària, temporal, que és fruit de les polítiques del SPD i dels Verds primer, i després de la SPD amb els cristianodemòcrates. La desregulació del mercat laboral ha tingut com a conseqüència, però també va tenir en el seu moment com a objectiu, posar en una situació més dolenta els treballadors i fer més febles els sindicats, i això ara ho notem amb claredat. Aquests han estat els elements de la política alemanya els darrers 15 anys.

Diries que la competitivitat de l'economia alemanya es basa en els sous baixos o també en la creació de valor afegit, especialment en la indústria?

Això són dos aspectes diferents, però que van junts. Els sous baixos porten de vegades al fet que s'inverteixi menys en productivitat, perquè s'estalvia en costos laborals. Quan els sous són més elevats, s'inverteix més en la productivitat de l'hora treballada. Això és un element, el segon és que l'economia alemanya té un referent important, un impuls fort a promoure la formació, la qualificació també dels desocupats, i això és un segon element, el de la innovació i la capacitat d'in-

novació. Es diu que Alemanya té en realitat una sola matèria primera, i aquesta és el coneixement i la competència de les persones que hi treballen.

S'ha dit, que l'èxit de l'economia alemanya es basa sobretot en l'agenda 2010, que es va introduir l'any 2000. Ens podries explicar què va suposar aquesta agenda 2010?

L'agenda 2010 es va basar, en essència, en l'agenda de Lisboa, i això va ser el 2000, quan Europa havia de ser la regió del món més competitiva i innovadora. Els alemanys i la política alemanya s'hi van posar. Per aquesta raó, el canceller Schröder i les seves polítiques van crear tota aquesta ocupació precària amb un sector de sous baixos, de treball subcontractat, i aquí també s'haurien d'afegir les retallades socials en l'àmbit de la Seguretat Social, que en termes quantitativs han suposat una evolució positiva per a l'ocupació, amb menys desocupats. Però també s'ha de considerar en quines condicions treballa, aquesta ocupació que s'ha creat. Això no es pot valorar positivament. Els sindicats vam fer una forta crítica d'aquestes polítiques de l'Agenda 2010,

proclamada per Schröder. Això va suposar una creixent distància entre els sindicats socialdemòcrates i la SPD, i també va provocar que molts sindicalistes, però també militants de l'SPD, l'abandonessin i aparegués un nou partit "l'Esquerra". Així s'explica l'èxit de militància en aquest nou partit, que en principi era tan sols representatiu de l'antiga Alemanya de l'Est, però que s'ha estès a la resta de la República, justament perquè hi havia una gran resistència dels i les sindicalistes contra aquesta política neoliberal de l'SPD. I així el partit de l'esquerra és una conseqüència de la política i de l'agenda 2010 de Schröder.

Un altre tema d'actualitat és lamentablement per a nosaltres l'ampliació de l'edat de jubilació dels 65 als 67 anys. Aquest canvi ja es va introduir a Alemanya el 2007, però sembla que la posició de l'SPD ha canviat. Quina és la situació actual?

Penso que la posició de l'SPD no ha canviat gens. Tan sols han dit que volen començar el procés 2 anys més tard, però amb els mateixos objectius. Per a ells, la jubilació als 67 és molt necessària, no s'han mogut un

La desregulació del mercat laboral ha tingut com a conseqüència posar en una situació més dolenta els treballadors i fer més febles els sindicats

aquí ens hauríem de preguntar fins a quin punt encara té sentit parlar d'exportació amb la unió monetària. El que és decisiu és un avantatge competitiu que es basa, en primer lloc, en uns sous relativament baixos, però també en el fet que s'ha expan-

La CES va convocar el 29 de setembre com a dia d'acció europea, que va anar acompanyat de vaga general a l'Estat espanyol

No hi ha cap raó, des del punt de vista de la política laboral, que justifiqui la jubilació als 67. Les raons són unes altres: la retallada de les pensions, que té una conseqüència clara: pobresa per a la gent gran.

→ mil·límetre des d'aquesta posició. Diuen, però, que han de valorar la situació del mercat laboral. Dels que tenen 64 anys, tan sols un 25% està ocupat i cotitza. Els altres o bé no treballen o ho fan en precari, i la con-

seqüència és que si han de jubilar-se abans d'hora com a desocupats, els costa retallades en la jubilació. Per aquesta raó, la jubilació als 67 per a nosaltres suposa una retallada de les pensions, perquè no hi ha perspectiva per a treballar més enllà dels 63. No hi ha cap raó, des del punt de vista de la política laboral, que justifiqui la jubilació als 67. Les raons són unes altres: la retallada de les pensions. I aquí s'ha de dir que hi ha altres possibilitats que no pas aquesta, que té una conseqüència clara: pobresa per a la gent gran.

El dia 29 de setembre va ser també una jornada europea d'acció. Com es va viure a Alemanya, quina importància tenen aquestes mobilitzacions en l'àmbit europeu?

Com deia abans, l'agenda 2010 i Lisboa, aquests són els punts en comú, aquestes són les raons. És important que ens mobilitzem junts perquè, si no, i això ja ho estem veient, s'utilitzaran uns moviments nacionals de treballadors contra uns

altres, i això ens obliga a trobar un camí comú per a sortir d'aquesta trampa, i hem d'aconseguir actuar junts, tenir junts temes que puguem defensar conjuntament. Per aquesta raó, un dia d'acció europea com el del 29 de setembre, que va ser decidit per la CES i que va anar acompanyat d'aquesta vaga general a l'Estat espanyol, és per a mi personalment un exemple. Penso que hem de fer molt més en aquesta direcció: això és impulsar accions a nivell europeu sobre els mateixos temes, en el mateix moment, junts.

Quin paper poden tenir aquí els Consells Sindicals Interregionals (CSIR) organitzats en la Confederació Europea de Sindicats?

Els CSIR no tan sols tenen un fort instint, sinó que disposen d'una experiència sindical important i molt variada. Treballen en les fronteres europees, entre dos, tres, estats, amb països de l'ampliació, com Polònia o Txèquia. Aquestes experiències dels CSIR haurien

de ser un punt de partida de l'acció sindical europea. Podem aportar bons exemples per a accions transfrontereres a Europa, l'assistència als treballadors i a les treballadores mòbils, la representació dels seus interessos. Perquè tots aquests objectius europeus de la mobilitat dels treballadors corresponien, en principi, a la iniciativa del capital. Els treballadors també han de ser mòbils, però sovint no acompanyen les condicions legals i socials. Aquí s'ha de treballar molt més, i ho fem amb força a escala bilateral, mitjançant el diàleg social, i és aquí on podem aportar bons exemples.

Quina importància té el moviment sindical europeu en aquest moment de crisi i de retallada social?

Com a sindicats hem d'aconseguir influir en les polítiques nacionals, però hem d'anar més enllà. Les nostres posicions no les podem consolidar tan sols a escala nacional, sinó que ho hem de fer també en l'àmbit europeu. Per això necessitem el diàleg social, però des d'un sindicat més fort que el que tenim ara mateix. Aquí hem de treballar tots. Som nosaltres els responsables i és un camí difícil. La convicció la tenim gairebé tots, però ningú no vol fer un pas enrere des de les seves posicions i interessos nacionals. Tan sols demanar la solidaritat dels altres per allò que es vol aconseguir a escala nacional, això no funcionarà. Es tracta de buscar junts el camí, d'avançar per ell, i de no donar ni un pas enrere, mirar endavant, allò on hem d'anar.

Ricard Bellera